

**AVOIN KIRJE
KAIKILLE PUOLUEKANTAISILLE
SOSIALIDEMOKRAATEILLE**

Keskuskomitean tammikuun täysistunnossa vuonna 1910 me bolshevistisen puolueyhmän edustajina laskimme hajalle puolueyhmämmä ja luovutimme sille kuuluneet rahasummat ja muun omaisuuden kolmelle tunnetulle kansainvälisen sosialidemokratian toimihenkilölle. Tuo luovutus kuin myös puolueyhmän hajalle laskeminen olivat *ehdollisia* askeleita. Millä ehdoilla me otimme nuo askeleet, se tiedetään samassa täysistunnossa tekemästämme ilmoituksesta, jonka täysistunto hyväksyi ja julkaisi heti seuraavassa täysistunnon jälkeen ilmestyneessä Pää-äänenkannattajan numerossa (№ 11).

Lyhyesti sanoen noiden ehtojen sisältönä oli se, että muut puolueyhmät (ja ennen kaikkea *golosilaisten* ryhmä, s.o. „*Golos Sotsial-Demokrata*” lehteä julkaisevien ja kannattavien menshevikkien puolueyhmä) täyttäisivät *lojaalisesti*, t.s. tunnollisesti ja loppuun saakka velvollisuutensa, nimittäin (1) taistelisivat likvidaattoruutta ja otzovismia vastaan, jotka yksimielisesti hyväksytyssä täysistunnon päätöslauselmassa on katsottu proletariaattiin kohdistuvan porvarillisen vaikutuksen ilmauksiksi, ja (2) laskisivat puolueyhmänsä hajalle.

Nyt, *vuoden* kuluessa saadun kokemuksen, vuoden kestäneen odotuksen jälkeen, me olemme tulleet täydellisesti ja lopullisesti vakuuttuneiksi siitä, että golosilaiset enempiä kuin vperjodilaisetkaan *eivät ole täyttäneet kumpaakaan* ehtoa.

Tämän vakuuttumisen seurauksena on ollut meidän taholtamme ensinnäkin „*Rabotshaja Gazetan*” julkaiseminen ja

toiseksi hakemus rahojen ja omaisuuden palauttamisesta, hakemus, jonka jätimme äskettäin, joulukuun 5 p:nä 1910, Keskuskomitealle.

Tämän vaatimuksen jälkeen asia on muodollisesti ja olemukseltaan tällä tavalla. Me annoimme *ehdollisesti* koko omaisuuden ja ponnistimme kaikki voimamme tukeaksemme likvidaattoruuden- ja otzovisminvastaista työtä puolueen ja sen täydellisen yhtenäisyyden palauttamiseksi ennalleen. Se, että golosilaiset ja vperjodilaiset ovat rikkoneet hyväksymänsä ehdot, tekee sopimuksemme mitättömäksi. Sanoessamme irti tuon likvidaattorien ja otzovistien rikkomman sopimuksen me tulemme työskentelemään *edelleenkin* puolueen ja sen täydellisen yhtenäisyyden palauttamiseksi ennalleen, tulemme noudattamaan likvidaattoruuden- ja otzovisminvastaista linjaa, mutta meidän *ei* pidä tehdä tätä työtä *niiden* liittolaisten kanssa, jotka täysistunnossa päätettiin (luottaen heidän lupauksiinsa) osallistumaan puoluekeskuksiin. Koska kansallisten järjestöjen edustajien yleisen tunnustuksen ja monien lausuntojen nojalla, joita he ovat antaneet täysistunnossa ja muissa puoluekokouksissa, -konferensseissa j.n.e., nimenomaan meidän, bolshevikkien, puolueyhmää on aina pidetty *eniten vastuunalaisena* puolueessa vallitsevasta asiain-tilasta, niin katsomme velvollisuudeksemme esittää avoimesti käsityksemme puolueessa vallitsevasta asiain-tilasta ja ottamiemme askeleiden merkityksestä.

Vuoden 1910 tammikuun täysistunnolla oli hyvin suuri merkitys puolueemme historiassa. Se määritteli lopullisesti puolueen *taktillisen linjan* vastavallankumouksen kaudeksi tekemällä vuoden 1908 joulukuun päätöslausemia *kehittävään* päätökseen siitä, että likvidaattoruus ja otzovismi ovat ilmaus porvariston vaikutuksesta proletariaattiin. Ja kysymyksen puolueyhmien hävittämisestä puolueessamme, t.s. siitä, että on saatava aikaan työväen sosialidemokraattisen puolueen *todellinen* yhtenäisyys, täysistunto *yhdisti* puolueen aatteellis-poliittisten tehtävien määrittelyyn kyseisellä historiallisella kaudella.

Näillä kahdella asialla, jotka täysistunto tammikuussa 1910 toimitti, on käsittääksemme *historiallinen* merkitys, ja niiden tulokset ovat paljon tärkeämpiä, paljon otollisempia

ja paljon vankempia kuin miltä pintapuolisesta havainnoit-sijasta näyttää.

Mutta nämä tulokset on tavattomasti pilattu niiden yhtey-teen sotketulla *fraseologialla*. Mikään ei ole niin vihamie-listä sosialidemokratian hengelle ja niin vahingollista kuin *fraasi*. „Sovittelijain” *fraasi* on yhtä vahingollinen ja se saa ihmiset pois tolaltaan yhtäläilla kuin otzovistien ja likvi-daattorien fraasi. Tuo „sovittelijain” fraasi sumentaa asian *ytimen*, asettaa puolueessa ilmenevien reaalisten pyrkimys-ten ja reaalisten voimasuhteitten varteenottamisen tilalle huokailut ja hyväntahtoiset toiveet, ehkäisee *lähentämästä* niitä, joita voidaan ja täytyy lähentää, koettamalla *leikkiä yhdistymistä* niihin, jotka eivät nyt halua eivätkä voi nyt liittyä yhteen.

Tammikuun täysistunnon jälkeen kuluneen vuoden aikana tuo fraasi on kulunut loppuun ja antanut hedelmänsä. Jos puolue nyt *oppii*, „sovittelu”-fraasin sankarien katke-rasta kokemuksesta oppii tietämään sen, miten *ei* pidä käydä käsiksi puolueyhmiin „sovittamiseen” ja hävittämi-seen, niin täysistunnon jälkeen kulunut vuosi ei ole mennyt turhaan.

Fraasin sisältönä oli se, että ei tarvitse muuta kuin koota „lupauksia” puolueyhmiin hävittämisestä, tarvitsee vain kyhätä mitä kirjavimmista aineksista kokoon keskus-elimet, tarvitsee vain saattaa vastakkaiset ainekset „tasapai-noon” — ja siten on otettu suuri askel puolueyhmiin hävittämistä kohti.

Vuoden kokemus on osoittanut ja sen täytyikin osoittaa, että *fraasin* kannattajien menetelmä on kärsinyt täydellisen haaksirikon. „Lupausten” varaan ei voida rakentaa mitään, ja on naurettavaa perustaa jotain erilaatuisten ja yhdistä-miseen kelpaamattomien aineiden yhteenliittämisen varaan. Kaikki se, mikä täysistunnon päätöksissä ja toimenpiteissä perustui *fraasiin*, osoittautui heti seuraavana päivänä saippuakuplaksi. Sekä päätökset että päätöslauselmat kuin myös keinotekoisesti kokoonkyhätyt puolue-elimet osoittau-tuivat *todellisuudessa* kuolleeksi kirjaimeksi, kuolleiksi eli-miksi. Mutta se, mikä täysistunnon teoissa oli *reaalista*, on kehittynyt, vankistunut, tullut esiin työssä ja löytänyt itselleen uusia ilmenemismuotoja päätöslauselmien *ulko-puolella* ja niistä *piittaamatta*.

On vaikea kuvitella jotain havainnollisempaa ja rakentavampaa opetusta kuin tämä vuoden kuluessa täysistunnon jälkeen olleiden tapahtumien antama opetus niille henkilöille, jotka viehättyivät fraasiin, tyhjänpäiväisiin toivomuksiin, virkapaikkojen jakeluleikkiin laitoksissa j.n.e.

Mitä reaalista täysistunnon työssä oli? Reaalista oli toteama puolue työn aatteellis-poliittisen *sisällön* ja puolue-ryhmien hävittämisen välisestä *yhteydestä*. Reaalista oli niiden puolue ryhmien ja virtausten toisiinsa *lähentyminen*, joiden keskinäisenä kiinnekohtana ei ole ollut halpahintainen sovittelufraasi, lupaukset ja virkapaikkojen jakeluleikki keskuksissa, vaan *työ*, ajankohdan aatteellis-poliittisten tehtävien *ymmärtäminen*, näiden tehtävien asettaminen ja ratkaiseminen *käytännössä*.

Fraasit pysyivät sisällöttöminä, voimattomina fraaseina niin kauan kuin puolue ryhmien hävittämisestä puhuivat mahtipontisia ja halpahintaisia fraaseja sellaiset henkilöt, jotka eivät ymmärtäneet enempää erimielisyyksien objektiivista alkulähdettä kuin sitä *tosiasiallista* tilannettakaan, joka *käytännössä* on turvannut tietyille kirjailijaryhmille (kuten hra Potresovin ja kumpp. ryhmälle tai machilaisten ja otzovististen kirjailijain ryhmälle) riippumattomuuden puolueesta. Mutta sen jälkeen, kun niissä kahdessa perusryhmässä, tärkeimmässä puolue ryhmässä, jotka ovat painaneet leimansa *koko* työväenliikkeen historiaan vallankumouksen aikana, jopa enemmänkin: *koko* vallankumoushistoriaan Venäjällä, alkoi objektiivisten olosuhteiden muuttumisen vuoksi tulla tuntuvammaksi lähentyminen *työssä*, lähentyminen näiden objektiivisten olosuhteiden *ymmärtämisessä*,— eivät mitkään juonittelijat, jotka tahtovat ehkäistä tuon lähentymisen tai herättää epäluottamusta siihen, ole ponnisteluillaan saaneet alkanutta prosessia keskeytymään.

Täysistunnon jälkeen muodostunut todellinen asiointila puolueessa on tullut kuluneen vuoden aikana aivan selvästi näkyviin. On tosiasia, että golosilaiset ja vperjodilaiset *allekirjoittivat* päätöslauselmat taistelusta likvidaattoruutta ja otzovismia vastaan, mutta todellisuudessa he ovat suorittaneet ja nytkin suorittavat *koko* propaganda- ja agita-

tiotyötään, *koko* käytännöllistä työtään nimenomaan likvidaattoruuden ja otzovismin kannattamisen ja puolustamisen mielessä.

Niille, joilla on silmät nähdäkseen, tämä tosiasia osoittaa, kuinka pätemätöntä on se politiikka, joka tyytyy paperipäätöslauselmiin, ja kuinka vahingollinen on fraasi, joka ei käy yhteen tekojen kanssa.

Edelleen. On tosiasia, että golosilaiset ja vperjodilaiset eivät ole *hetkeksikään* luopuneet ryhmäkuntalaisesta itsenäisyydestään. Kumpikin puolue ryhmä on edelleenkin olemassa todellisuudessa täysin *riippumattomana* puolueesta; niillä on omat kassansa, äänenkannattajansa ja asiamieskuntansa. Otvovistien ryhmäjärjestön muotona on ulkomailla oleva niin sanottu „koulu” (todellisuudessa se on laitos, joka valikoi järjestelmällisesti asiamiehiä ja suorittaa suunnitelmallisesti järjestötyötä puolueesta piittaamatta ja puoluetta vastaan). „Koulun” lisäksi on erillinen kustantamo ja kuljetuskoneisto. Golosilaisten ryhmäjärjestö on enemmän *lose* (enemmän „vapaa”, vähemmän muotoutunut), ja pääosaa siinä esittävät puolueesta aivan riippumattomat hra Potresovin ja kumpp. ryhmä, 16:n ryhmä, Mihailin, Romanin, Jurin ja kumpp. ryhmä. Golosilaiset osallistuvat mitä toimekkaimmin näihin ryhmiin harjoittaen kaikkea propaganda- ja agitaatiotoimintaa ja organisaatiotyötä puoluetta vastaan, kieltäytymättä samalla osallistumasta puoluekeskuksiin horjuttaakseen järjestelmällisesti niiden merkitystä ja hajottaakseen niitä sisältä.

Jokainen puoluekantainen sosialidemokraatti näkee varmasti, mihin tuollainen asiointi johtaa.

Kirjallisuuden alalla vuoden kokemus on osoittanut, että Pää-äänenkannattajaa hoitavat *todellisuudessa* bolshevikit *ynnä* plehanovilaiset toimituksessa istuntojaan pitäviä golosilaisia *vastaan*. Elämä on mennyt sovitteluvan fraasin asettamia puitteita pitemmälle: lupauksen antaneet „sovittelijat”, virkansa puolesta „sovittelijat” ja likvidaattorikeskusten toimeksiannosta „sovittelijat” ovat osoittautuneet pelkäksi *haitaksi työssä*. Sen sijaan Plehanov ja hänen kanssaan samoin ajattelevat, jotka eivät antaneet täysistunnossa mitään lupauksia eivätkä ole ottaneet itselleen mitään virkoja, ovat *todellisuudessa* osoittautuneet puolue-*linjan noudattajiksi*.

Räikeä ristiriita muodon ja olemuksen välillä, fraasin ja tekojen välillä, luulotellun puoluekollegion (Pää-äänenkannattajan toimituksen) ilmeisesti teennäisen olemassaolon ja sen seikan välillä, että Pää-äänenkannattajassa työskennellään tosiasiallisesti tästä kollegiosta piittaamatta, aiheuttaa mitä pahinta rappeutumista puolue-elämässä. Jotta saataisiin lopetetuksi tuo rappeutuminen, tuo muodollisesti puoluekantaisten elimien mataloittaminen sellaiselle tasolle, joka synnyttää aiheellista pilkkaa ja ilkamointia puolueen vihollisten puolella, on luovuttava teeskentelystä ja sanottava avoimesti se, mitä on, tunnustettava avoimesti, että puolueytyötä suorittavat *kaksi* puolueeryhmää.

Ulkomailla yhdistymisen hyväksi ei ole vuoden kuluessa tehty kerrassaan mitään. Ryhmät ovat edelleenkin hajallisia kaikkialla, missä ne ovat olleet hajallisia jo ennenkin. Likvidaattori-menshevikkien ryhmät ovat muuttuneet avoimesti „*Golosia*” tukeviksi ryhmiksi. Lähentymistä ilmenee ja se on *tosiasiallisesti* alkanut yksinomaan bolshevikkien ja plehanovilaisten välillä. Keskuskomitean Ulkomainen byroo on sosialidemokraattien ulkomaisen toiminnan yhdistäjän ominaisuudessa muuttunut naurun aiheeksi, josta sekä vperjodilaiset että golosilaiset tekevät aivan oikeutetusti pilaa seuraten nautinnolla, kuinka puoluekeskus esittää provokaattoriasioita ja aivan tarpeetonta paperitulvaa hoitelevan kollegion osaa.

Tärkeimmällä alalla, nimittäin organisaatiotyössä, Venäjän paikkakunnilla ei ole vuoden kuluessa tehty kerrassaan mitään puolueen hyväksi. Keskuskomitea, jonka piti alkaa *kutsua* Mihaileja, Romaneja ja Juriita täysistunnolle annettujen „lupausten” nojalla, on suorittanut uutterasti tätä kiitollista ja vallankumouksellisen arvolle sopivaa työtä niiden kutsumiseksi puolueeseen, jotka pitävät pilkkana puoluetta ja vahingoittavat sitä edelleenkin, mutta *vuodessa* se ei ole ehtinyt saada ketään „kutsutuksi”. Ja sillä aikaa puoluevastaiset puolueeryhmät *ovat voimistaneet* järjestöjään puoluetta vastaan: vperjodilaisten asiamiesverkosto on voimistunut ja heidän ryhmänsä on kehittynyt, hra Potresovin ryhmä ja muut likvidaattoriyitykset ovat voimistuneet, ja ne propagoivat edelleenkin puoluetta vastaan eräissä klubeissa, osuuskunnissa y.m.s., juonittelevat edelleenkin puoluetta vastaan sosialidemokraattisen duumaryhmän ympärillä. Keskuskomitean osuus, kun se on tänä

aikana puuhannut likvidaattorien „kutsumista” tai kirjoittelut papereita golosilaisten ja vperjodilaisten „rettelö”-asiain johdosta, on suorastaan nöyryyttävä, emmekä me saa antaa puolueen vihollisten saattaa Keskuskomiteaa tuollaiseen asemaan.

Vain ne henkilöt, joilla ei ole lainkaan ajattelukykyä tai jotka tahtovat harjoittaa pikkumaista juonittelua, saattavat vielä olla näkemättä, että puoluekeskusten tällainen tila, jos se jatkuu pitemmälti, kiertämättä valmistaa voittoa likvidaattoreille ja otzovisteille, jotka mielihyvin seuraavat, miten Keskuskomitea juuttui ja pysyy edelleenkin juuttuneena sovittelufraasiin ja pelaa sovittelupeliä niiden kanssa, jotka eivät halua tehdä puolueen kanssa sovintoa.

Likvidaattorit ja otzovistit ovat mainiosti ymmärtäneet sovittelufraasin ja käyttävät sitä erinomaisesti puoluetta vastaan. Tämän fraasin sankarista, Trotskista, on aivan luonnollisesti tullut sankari ja valantehnyt asianajaja likvidaattoreille ja otzovisteille, joiden kanssa hän ei ole missään suhteessa yhtä mieltä teoreettisesti ja on joka suhteessa yhtä mieltä käytännöllisesti.

Niin likvidaattorit kuin vperjodilaisetkin ovat tämän asianajajan suosiollisella avulla omaksuneet mainiosti taktiikan: on kaikin mokomin vannottava ja vakuutettava olevansa puoluekantaisia. Sitä toistelee „Golos” sekä „Vperjod” ryhmän toimintaohjelma jatkaen tosiasiallisesti puolueen rappeuttamista ja koko työn suorittamista puoluevastaisessa hengessä. Muodollisesta ja sanallisesta „sovittelemisesta” on tullut „Golos”-ryhmäläisten likvidaattorien ja vperjodilaisten ase.

On ymmärrettävää, että bolshevistisen virtauksen edustajina emme voi näytellä tuota nenästävedettyjen osaa. Odotettuaamme kokonaisen vuoden, tehtyämme kaiken voitavamme selittääksemme Pää-äänenkannattajan palstoilla vperjodilaisten, golosilaisten ja Trotskin puoluevastaisuuden, me emme voi ottaa puolueen edessä itsellemme vastuuta niistä elimistä, jotka puuhaavat likvidaattorien „kutsumista” ja kirjoittelevat papereita vperjodilaisten „asioista”. Me emme halua rettelöintiä, vaan toimintaa.

Me haluamme työskennellä yhdessä niiden kanssa, jotka tahtovat työskennellä ja ovat teoissa osoittaneet kykenevänsä työskentelemään puoluehengessä, t.s. ennen kaikkea puoluemies-menshevikkien ja todella puoluerhyymiin

kuulumattomien sosialidemokraattien kanssa. Me emme halua olla vastuussa niiden kanssa rettelöimisestä, jotka eivät tahdo työskennellä yhdessä puolueen kanssa, vaan tahovat työskennellä hra Potresovin ja otzovistien kanssa.

Venäjällä ovat asiat niin, että puolueen ulkomaisilta järjestöiltä vaaditaan tiukasti voimaperäistä ja yksimielistä toimintaa. Kolme vuotta kestänyt vastavallankumouksen kultaisten päivien kausi (vuodet 1908—1910) on nähtävästi päättymässä ja vaihtumassa alkavan nousun kauden. Siitä puhuvat selvästi sekä kuluvan vuoden kesälliset lakot että Tolstoin kuoleman johdosta olleet mielenosoitukset. Puolueen organisaatiotyö Venäjällä on heikentynyt äärimmilleen, ja vperjodilaiset ja golosilaiset käyttävät mitä julkeimmin hyväkseen tätä heikkoutta kehittellen puoluevastaista toimintaansa Venäjällä olevien ja ulkomaisien ryhmäkeskusten avulla.

Kun tällaisissa oloissa pitkitetään edelleen sovittelupeliä niiden ryhmäkeskusten kanssa, ei olla näkevinään niiden riippumattomuutta, „kutsutaan” niiden edustajia yhteiseen taisteluun niiden omaa politiikkaa vastaan ja verhotaan niitä puolueen edessä ottamalla niiden jäseniä puoluekeskuksiin, niin se merkitsee itsensä saattamista auttamattomaan rettelöintiin. Se merkitsee, että *jarrutetaan* ulkomaisien keskusten toimintaa, jota on muutenkin jarrutettu siinä määrin, että vuoden kuluessa ei Venäjällä ole ollut *yhtään* Keskuskomitean kokousta eikä ole voitu järjestää yhtään paikallisten puolueyöntekijäin erillisneuvottelua, konferenssista puhumattakaan (kun taas otzovistien „koulu” ja likvidaatiorien legaaliset äänenkannattajat ovat ehtineet monta kertaa järjestää puoluetta vastaan kaikenlaisia neuvottelukokouksia, aikakauslehden asiamiesten ja kirjeenvaihtajien kokouksia y.m.s.).

Meidän täytyy heittää harteiltamme vastuu tuosta golosilaisten kanssa sovittelupeliin sotkeutuneiden keskusten toiminnan *täydellisestä* lamaannuksesta ja aloittaa viipymättä itsenäinen ja mitä tarmokkain työ ortodoksien bolshevikkien, puoluekantaisten menshevikkien ja puolue-ryhmiin kuulumattomien sosialidemokraattien liittämiseksi yhteen neuvottelukokousten, konferenssien, aluebyrojen, puoluekirjallisuuteen yhteyttä pitävien ryhmien y.m.s. järjestämistä varten. Tähän työhön, joka yksin pystyy *todenteolla* pelastamaan puolueen umpikujasta ja vapauttamaan

keskukset golosilaisten „liehittlemisestä”, me juuri kehoittamekin kaikkia puoluekantaisia sosialidemokraatteja ryhtymään.

Jo bolshevistisen puolueyhmän nimessä, ennen täysistuntoa, keväällä 1909 me julistimme puoluekantaisiin menshevikkeihin *lähentymisen* politiikan, ja sen jälkeen tämä politiikka on antanut tavattoman suuria tuloksia, *vaikka* tehtiin epäonnistunut yritys uskoa golosilaisten „lupauksiin” ja pitää heitä puoluemiehinä. Kaiken, mitä sen jälkeen on tehty *puolueen linjan* todellisen lujittamisen hyväksi, *kummankin* tärkeimmän puolueyhmän perusytimen todellisen lähentämisen hyväksi eikä vperjodilaista propagandaa ja golosilaisten harjoittamaa likvidaattoruuden puolustelua varten, kaiken sen olemme tehneet *riippumatta* noista epäonnistuneista yrityksistä päästä sovintoon golosilaisten kanssa. Ja kieltäytyen vastuusta noiden yritysten jatkamisesta olemme varmoja siitä, että pääsemme vieläkin enemmän lähentymään *työssä* „*Rabotshaja Gazetan*” avulla sekä julkisen kirjallisuuden välityksellä kuin myös „*Rabotshaja Gazetan*” kannattajien ja Plehanovin kannattajien ryhmien ulkomaisen toiminnan avulla.

Sen jälkeen, kun on pidetty täysistunto, joka asetti aivan selvästi kysymyksen puolueyhmistä ja niiden hävittämisestä, *yhdisti* tämän kysymyksen ensi kerran itse näiden puolueyhmien aatteellis-poliittiseen linjaan, t.s. asetti sen ensi kerran reaaliseksi pohjalle, joka merkitsee *todellisen työssä lähentymisen* vartenottamista eikä tyhjämpäiväisiä vakuutteluja, muodollisia lupailuja y.m.s. fraaseja,— sen jälkeen, kun on pidetty täysistunto ja vuoden päivät kokeiltu sen tuloksia, *ei saa* enää jatkaa vanhaa tekopyhää piilopeliä.

On toimittava avoimesti. On uskallettava sanoa, miten asiat ovat. Jos Keskuskomitea tahtoo sanoa puolueelle suoraan ja avoimesti, miten asiat ovat, niin tuo lausunto sinänsä tulee olemaan sen käsissä tavattoman tehokas väline, sata kertaa painavampi kuin mitkään päätöslauselmat, toivomukset, moitteet, erottamiset j.n.e.

Jos sanotaan, miten asiat ovat, niin se merkitsee tunnustusta, että golosilaiset ja vperjodilaiset ovat valitettavasti ehkäisseet yrityksen hävittää *kaikki* puolueyhmät, *mutta* kahden tärkeimmän puolueyhmän perusytimen *lähentyminen*,

todella puoluekantaisten ainesten lähentyminen, niiden lähentyminen kansallisiin ja puolueyhmiön ulkopuolella oleviin sosialidemokraatteihin kuuluvien puoluekantaisten ainesten kanssa on ottanut askeleen eteenpäin. Kun Trotski ja hänen kaltaisensa likvidaattorien ja otzovistien asianajat julistavat tämän lähentymisen „poliittisesti sisällöttömäksi”, niin tuollaiset puheet ovat vain todistuksena Trotskin koko periaatteettomuudesta, hänen politiikkansa *reaalisesta* vihamielisyydestä puolueyhmiön *todellisen* (eikä vain lupauksiin rajoittuvan) hävittämisen politiikalle. Kun on vuoden päivät kokeiltu täysistunnon tuloksia ja sitten *luvataan* tämä hävittäminen, niin se merkitsee yksinkertaisesti puoskaroimista. Joskin puolueyhmiön hävittäminen on fraasi, niin kahden tärkeimmän puolueyhmiön perusvirtausten *lähentyminen* on *tosiasia*. Tästä tosiasiasta ei juonnu mitään „blokkeja”, ei mitään mahtipontisia sitoumuksia eikä mitään lupailuja erimielisyyksien häviämisestä, vaan siitä juontuu *reaalinen mahdollisuus* puolueen rakentamiseen *todellisuudessa*, nojautumalla menshevikkien *osan* ja bolshevikkien *osan* yhteistoimintaan.

Jos Keskuskomitea haluaa lähteä täysin johdonmukaisesti tämän tunnustuksen ja tällaisen työskentelyn tietä, haluaa tehdä kaikista keskuslaitoksista tämän lähentymisen elimiä, vapauttaa ne täydellisesti arvolleen sopimattomasta ja vahingollisesta golosilaisten „liehittelmästä” ja „kutsumisesta” sekä haluaa antaa mahdollisuuden työskennellä ilman rettelöitä, niin me kannatamme kaikesta sydämeštämme ja kaikkiin voimin tuota politiikkaa, jota olemme *teoissa* harjoittaneet vuoden 1909 keväästä asti, t.s. jo lähes kaksi vuotta.

Ellei Keskuskomitea haluaa tehdä tätä väistämätöntä johtopäätöstä täysistunnon opetuksista ja sen tuloksista, niin luovuttakoon puolueyön hoidon... ja yhtenäisyyden palauttamistyön golosilaisten, vperjodilaisten ja Trotskin liitolle. Se olisi suurempaa ja rehellisempää, mutta me jäämme pois tuosta liitosta, joka on *teoissa* osoittanut olevansa puoluevastainen.

Emme tietenkään hitustakaan erehdy sen suhteen, etteivätkö eräät henkilöt (ja heidän keskuudessaan tulee varmasti olemaan koeteltuja likvidaattorien ja otzovistien

asianajajia) nostaisi ottāmamme askeleen vuoksi huutoa „kahtiajaosta”. Niin typeriä ja niin ulkokultaisia kuin nuo tuollaiset huudot ovatkin, täytyy asiaa tuntemattomien henkilöiden varottamiseksi viivähtää noissa mahdollisissa vastaväitteissä.

Muodolliselta kannalta meidän askeleemme — vaatimus rahojen palauttamisesta ja tarkasti määrätyillä ehdoilla solmimamme sopimuksen lakkauttamisesta — on ehdottomasti laillinen. Keskuskomitean kanssa tekemämme sopimuksen ehdot on julkisesti ilmoitettu, painatettu Päääänenkannattajassa, ja Keskuskomitea on ne täysistunnon saan *yksimielisesti* hyväksynyt. Hyväksyessään nämä ehdot koko puolueen nimessä ja julkaistessaan ne puolueen Päääänenkannattajassa Keskuskomitea on siten myöntänyt täysin määrätysti, että vain *noudattaen* teoissa näitä ehtoja se voi vaatia meiltä määrätynlaista menettelyä. Kukaan ei voi kieltää sitä, että golosilaiset ja vperjodilaiset eivät ole allekirjoittamastaan päätöslauselmasta huolimatta täyttäneet näitä ehtoja. Meidän muodollinen oikeutemme sopimuksen *purkamiseen* on siis eittämätön. Purkaessamme sopimuksen me ryhdymme itsenäiseen taisteluun puoluekantaisuuden puolesta, itsenäiseen työhön rakentaaksemme puolueen *ilman niitä*, jotka ovat vuotuisen kokemuksen nojalla osoittaneet, etteivät he halua sen hyväksi työskennellä, ja yhdessä *niiden* menshevikkien ja puoluerhyymiin kuulumattomien kanssa, jotka ovat osoittaneet päinvas-taista. Koska *he* ovat rikkoneet sopimuksen, joka edellytti suoraan ja täsmällisesti golosilaisten ja vperjodilaisten siirtymistä puoluekannalle, niin meillä on täysi oikeus ja *meidän velvollisuuksiimme kuuluu* purkaa sopimus sellaisten henkilöiden kanssa, jotka ovat tehneet pilkkaa puolueesta. ja etsiä kaikkia mahdollisia muotoja lähentyäksemme puoluetta kannattaviin henkilöihin.

Mutta todellinen asiointila on vielä paljon tärkeämpi kuin asian muodollinen puoli. *Tältä* puolelta näkyy erikoisen selvästi golosilaisten ja vperjodilaisten ulkokultaisuus, kun he sekä täysistunnossa että täysistunnon jälkeen lehdistössä edelleenkin julistavat olevansa puoluekantaisia. Sellaisten vakuuttelujen teennäisyys, kahtiajakoa koskevien huutojen silmäänpistävä vilpillisyys *sellaisten* henkilöiden taholta on niin ilmeistä, ettei siihen kannata haaskata paljon sanoja. Nimenomaan golosilaiset ja vperjodilaiset

järjestivät heti täysistunnon jälkeen tosiasiallisen kahtiajaon,— oikeammin sanoen: täysistunnossa antamistaan lupauksista huolimatta he eivät ole lakanneet järjestämästä tosiasiallista kahtiajakoa, nimenomaan he ovat koko vuoden mittaan jatkaneet tätä kahtiajakamista, voimistaneet sitä, kannattaneet Potresovin ja kumpp. ryhmän, kirjailijain ryhmän, „machilaisen” koulun perustajain *riippumattomuutta* puolueesta j.n.e., j.n.e. Jos tällaisten hajottajain annetaan edelleenkin olla puoluekeskuksissa, niin se merkitsee puolueen asian saattamista kokonaan turmioon. Jos säilytetään entinen asiantila, jolloin nämä hajottajat käyttivät puoluekeskuksissa oloaan kaiken toiminnan jarruttamiseen, *puolueen hajottamiseen sisältäpäin*, hra Potresovin tai „machilaisen” koulun johtajien mieliksi, niin se merkitsee mitä suurimman ja korvaamattoman vahingon aiheuttamista puolueen yhdistämiselle.

Jo kauan sitten on sanottu: ei jokainen, joka sanoo „herra, herra”, pääse taivaan valtakuntaan. Ja meidän on täysistunnon kokemuksen jälkeen toistettava: ei jokainen, joka puhuu halpoja fraaseja puoluekantaaisuudesta, ole todellisuudessa puoluemies. Golosilaiset ja vperjodilaiset ovat jakaneet puolueen kahtia täysistunnon jälkeen. Se on tosiasia. Trotski on ollut heidän asianajajanaan tässä asiassa. Sekin on tosiasia.

Kahtiajakaantumisen keskeyttämiseksi, sen leviämisen ehkäisemiseksi *ei ole* muuta keinoa kuin lujittaa, vankistaa ja muodollisesti varmistaa niiden lähentyminen, jotka ovat täysistunnon jälkeen *todellisuudessa* tehneet puolue-työtä, t.s. puoluekantaisten menshevikkien ja bolshevikkien lähentyminen.

Ilmoittaessamme kaikille puoluekantaistille mensheville, puolueeryhmien ulkopuolella oleville puoluekantaistille sosialidemokraateille ja bolshevikeille sekä kaikille kansallisille sosialidemokraattisille järjestöille katsantokantamme puolueen asioiden suhteen kehotamme Venäjällä olevia bolshevikkiryhmiä alkamaan viipymättä kerääntyä yhteen „*Rabotshaja Gazetan*” ympärille ja ryhtymään niiden neuvottelukokouksien ja konferenssien valmisteluun, jotka ovat välttämättömiä puolueen palauttamiseksi ennalleen ja jotka nykyisen asiointilan vuoksi on kiertämättä aloitettava aivan

vaatimattomista, epävirallisista yrityksistä ja noudattamatta muodollisuuksia. Näiden yritysten luonteesta ei ole paikallaan puhua lehdistössä tämän tarkemmin.

Kehotamme ulkomaisiakin bolshevikkiryhmiä uudestijärjestäytymään siten, että katkaistaisiin kaikki yhteydet vperjodilaisiin, jotka ovat täydellisesti todistaneet olevansa puoluetta vastaan, ja voitaisiin näiden otzovismin puoltajien häiritsemättä aloittaa järjestelmällinen työ puolueen lujittamiseksi, muiden ryhmien puoluemiehiin lähentymiseksi, yhteisten klubien, esitelmien, referaattien y.m.s. järjestämiseksi, ottaa valmistelevat askeleet kaikkien niiden todelliseksi yhdistämiseksi ulkomailla, jotka eivät kulje „Vperjodin” ja „Golosin” mukana. Koska siellä, missä on golosilaisia, kahden rinnakkaisen ryhmän olemassaolo on kiertämätön, niin bolshevikeille ei ole sopivaa sietää kauemmin ryhmissään puolueenvastaisia vperjodilaisia. He voivat saada suojapaikan golosilaisten luona.

„Rabotshaja Gazetan” toimitus

*Kirjoitettu marraskuun jälkipuoliskolla
(joulukuun alkupuoliskolla) 1910*

*Julkaistu ensi kerran tammikuun
21 p:nä 1932
„Pravda” lehden 21. numerossa*

*Julkaistaan
kästkirjoituksen mukaan*

ЗВЕЗДА

ежедневная газета.

Адрес: конторы в редакции С.-Петербурга, П. Мостовая д. 16, № 9.
Сторона конторы № 12 с 10 до 11. Часы в конторе с 9 до 5.

Запрещается печатать объявления, касающиеся
Чуждым освобождения от Актарского гуд.
Двадцать Увольнения студента.
Губель министера во Франции.
Статья Пастырева о Толстове.

В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.

Искандер паша Т-и

Искандер паша Т-и
Искандер паша Т-и
Искандер паша Т-и

Искандер паша Т-и
Искандер паша Т-и
Искандер паша Т-и

За ОДИН рубль

За ОДИН рубль
За ОДИН рубль
За ОДИН рубль

В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.

Современный Мир № 12

Современный Мир № 12
Современный Мир № 12
Современный Мир № 12

Наша задача.

Наша задача.
Наша задача.
Наша задача.

В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.

Всего ЗНАНИЕ

Всего ЗНАНИЕ
Всего ЗНАНИЕ
Всего ЗНАНИЕ

10 лет «ДЕЯ» в час

10 лет «ДЕЯ» в час
10 лет «ДЕЯ» в час
10 лет «ДЕЯ» в час

Молодежь

Молодежь
Молодежь
Молодежь

В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.

Нам не дали

Нам не дали
Нам не дали
Нам не дали

В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.

В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.

В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.
В конторе по адресу: С.-Петербург, П. Мостовая д. 16, № 9.

